

อิทธิพลของการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีต่อการตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว และการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของวัยรุ่นตอนปลาย

Received: March 10, 2025

Revised: June 30, 2025

Accepts: June 9, 2025

นภิสสร ธีระเนตร¹ (พย.ม.)

นันทิยา ปรีชาเสถียร² (พย.ม.)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีกับความตั้งใจในการเรียนรู้ การปรับตัว และการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของวัยรุ่นตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 55 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multivariate Multiple Regression)

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้คุณค่าการเลี้ยงดูมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อ

1. ความตั้งใจในการเรียนรู้ ($R^2 = .431, p < .001$)
2. การปรับตัว ($R^2 = .343, p < .001$)
3. การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ($R^2 = .153, p = .003$)

สรุปได้ว่า การรับรู้คุณค่าจากการอบรมเลี้ยงดูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้และการใช้ชีวิตของวัยรุ่นตอนปลาย โดยเฉพาะในบริบทของนักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นวิชาชีพ ควรมีการส่งเสริมรูปแบบการเลี้ยงดูที่เน้นความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างบุพการีกับบุตร เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี, การตั้งใจที่จะเรียนรู้, การปรับตัว, การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

¹ อาจารย์ประจำวิทยาลัยพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, Thailand

² หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, Thailand

Corresponding Authors: Nuntiya.pr@northbkk.ac.th

Influence of Perceived Value of Parental Upbringing on Learning Motivation, Adaptation, and Effective Time and Extracurricular Activity Management of Late Adolescents

Napissara Dhiranathara¹ (M.N.S.)

Nuntiya Preechastien^{*2} (M.N.S.)

Abstract

This research aims to study the relationship between parental perceived value of upbringing and the intention to learn, adaptation, and effective time and extracurricular activity management among late adolescents. The sample consists of 55 first-year nursing students from North Bangkok University, obtained through purposive sampling. The instrument used was a questionnaire that has been validated for reliability and credibility. Data analysis employed Multivariate Multiple Regression.

The research findings indicate that the perceived value of upbringing significantly influences:

1. Intention to learn ($R^2 = .431$, $p < .001$)
2. Adaptation ($R^2 = .343$, $p < .001$)
3. Effective time and extracurricular activity management ($R^2 = .153$, $p = .003$)

In summary, the perceived value from upbringing plays a crucial role in developing learning behaviors and life skills among late adolescents, particularly in the context of nursing students transitioning into their professional roles. It is recommended to promote nurturing styles that emphasize positive relationships between parents and children to foster sustainable life skills.

KEYWORDS: Parental upbringing values, learning motivation, adaptability, effective time and extracurricular activity management

¹ Instructor at College of Nursing, Dhurakij Pundit University, Thailand

² Head of the Department of Pediatric and Adolescent Nursing, Faculty of Nursing, North Bangkok University, Thailand
Corresponding Authors: Nuntiya.pr@northbkk.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 17-20 ปี) เป็นช่วงวัยที่ร่างกายเจริญเติบโตใกล้สมบูรณ์ และมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่เสถียรขึ้น สามารถควบคุมอารมณ์และจัดการความเครียดได้ดีขึ้น (สุวรรณี สร้อยสงค์ และคณะ, 2567) วัยนี้ยังคงค้นหาตัวตนและเป้าหมายในชีวิตอย่างจริงจัง พร้อมกับสร้างความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับผู้อื่น และต้องปรับตัวกับบทบาทใหม่ เช่น การเป็นนักศึกษา ซึ่งต้องการความเป็นอิสระในการตัดสินใจมากขึ้น (Aaltonen, 2013) พัฒนาการทางความคิดก้าวหน้าไปสู่การคิดวิเคราะห์เชิงนามธรรมและการวางแผนระยะยาว ช่วยให้ตั้งเป้าหมายชีวิตได้ชัดเจน ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ และการสร้างครอบครัว (Van Iersel et al., 2016) การสนับสนุนจากครอบครัวและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจะช่วยให้วัยรุ่นตอนปลายพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ได้อย่างมั่นคง (วนัญญา แก้วแก้วปาน, 2560) นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพต้องเผชิญกับความท้าทายในการปรับตัวเมื่อเข้าสู่สภาพแวดล้อมใหม่ โดยเฉพาะการจัดการกิจกรรมนอกห้องเรียนท่ามกลางสังคมเมืองที่คับคั่ง ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในช่วงเริ่มต้นการศึกษา (ปิยพงศ์ สอนลบ และคณะ, 2567) ในปีการศึกษา 2564-2566 มีนักศึกษาที่ไม่สามารถปรับตัวได้จนต้องลาออกปีละ 2-3 คน หรือบางคนต้องลาพักการศึกษาตามมา ในอีกมุมของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่สามารถผ่านพ้นความยากลำบากนี้ได้ด้วยการสนับสนุนจากรุ่นพี่ อาจารย์ และผู้ปกครอง (McDermott-Levy, 2011; Cheung et al., 2016) การอบรมเลี้ยงดูและการสนับสนุนทางอารมณ์จากครอบครัวมีคุณค่าอย่างมากในการสร้างพลังใจให้นักศึกษา ช่วยให้มีความแข็งแกร่งในการตั้งใจเรียนและปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เกศรา เสนงาม และคณะ, 2556; Degrande et al., 2018) กระบวนการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาพยาบาลสามารถรับมือกับภาระงานทั้งด้านวิชาการและการ

ปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงได้ ดีขึ้น (Cheung et al., 2016; McDermott-Levy, 2011) อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางส่วนอาจเผชิญกับปัญหาทางจิตใจ เช่น ความเครียดและภาวะซึมเศร้า ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย (สุวรรณี สร้อยสงค์ และคณะ, 2567) การสนับสนุนที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อช่วยให้นักศึกษาผ่านพ้นช่วงวิกฤตนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการปรับตัวของวัยรุ่น โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมใหม่ที่ต้องเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2550) การสนับสนุนทางอารมณ์และการสื่อสารอย่างต่อเนื่องจากครอบครัวช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ของวัยรุ่น (Vygotsky, 1978) การตั้งใจที่จะเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่ต้องเผชิญกับภาระงานทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ ซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เชิงรุกและการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักศึกษาใช้ทักษะในการคิดและทำงานร่วมกันสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้ (Fredricks et al., 2004) การปรับตัวเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้วัยรุ่นรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในสภาพแวดล้อมใหม่ โดยได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์และการสนับสนุนจากครอบครัว (Roy, 2009; Bandura, 1977) การจัดการเวลาอย่างมีประสิทธิภาพเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาพยาบาล โดยเฉพาะเมื่อต้องจัดสมดุลระหว่างการเรียนและการปฏิบัติงาน (Zimmerman, 2000) การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงและการมีส่วนร่วมจะช่วยเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาพยาบาลสามารถดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุวรรณี สร้อยสงค์ และคณะ, 2567) ดังนั้น การสนับสนุนจากครอบครัวและสถาบันการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษา

พยาบาลสามารถปรับตัว เรียนรู้ และจัดการเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมก้าวสู่ความเป็นมืออาชีพได้อย่างมั่นคง (ปิยพงศ์ สอนลบ และคณะ, 2567)

วัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 17–20 ปี) เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านสำคัญที่เยาวชนต้องปรับตัวทางด้านอารมณ์ สังคม และการเรียนรู้ เพื่อเตรียมพร้อมสู่ผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่ต้องเผชิญกับภาระงานทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ รวมถึงการใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมใหม่ซึ่งอาจนำไปสู่ความเครียดหรือภาวะปรับตัวไม่ได้ การสนับสนุนจากครอบครัว โดยเฉพาะการอบรมเลี้ยงดูเชิงบวก มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างแรงจูงใจ การเรียนรู้ การปรับตัว และทักษะการจัดการเวลาของนักศึกษา ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นสำหรับการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพในอนาคต การเข้าใจอิทธิพลของการรับรู้คุณค่าจากการอบรมเลี้ยงดูจึงมีความสำคัญอย่างมาก เพื่อออกแบบนโยบายและกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาพยาบาลในช่วงเปลี่ยนผ่านชีวิต

ดังนั้นการศึกษาอิทธิพลของการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีต่อการตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว และการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของวัยรุ่นตอนปลาย โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จึงมีความสำคัญเนื่องจากวัยรุ่นตอนปลายเป็นช่วงวัยที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม อารมณ์ และความคิดอย่างมาก เมื่อต้องย้ายจากบ้านเกิดมาสู่สภาพแวดล้อมใหม่ในมหาวิทยาลัย ซึ่งต้องปรับตัวทั้งด้านการเรียนและการใช้ชีวิต การศึกษานี้จึงมุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว เพื่อนำไปสู่การออกแบบนโยบายและกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาพยาบาลให้สามารถปรับตัวและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสืบไป

คำถามการวิจัย

1. การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี การตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของวัยรุ่นตอนปลายอยู่ในระดับใด

2. การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีมีอิทธิพลต่อการตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของวัยรุ่นตอนปลายเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

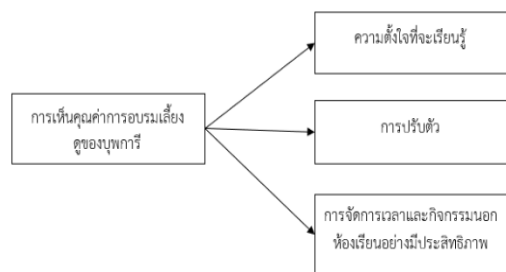
1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี การตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของวัยรุ่นตอนปลาย

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีต่อการตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของวัยรุ่นตอนปลาย

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยนี้มุ่งศึกษาอิทธิพลของการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีต่อการตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยอ้างอิงแนวคิดการอบรมเลี้ยงดูและการสนับสนุนทางอารมณ์จากครอบครัว (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2550) และการสอนแบบ Scaffolding ของ Vygotsky ที่เน้นบทบาทของครอบครัวในการส่งเสริมการเรียนรู้ (Vygotsky, 1978) การตั้งใจที่จะเรียนรู้อธิบายผ่านแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของ Bonwell & Eison (1991) และ Fredricks et al. (2004) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จทางการศึกษา (Fredricks et al., 2004)

ส่วนการปรับตัวอธิบายผ่านทฤษฎีการปรับตัวของ Roy (2009) และแนวคิดการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและทฤษฎีของ Bandura (1977) ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมเกิดจากการสังเกตแบบอย่างจากบุคคลใกล้ชิด การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีส่งผลต่อการปรับตัวของวัยรุ่น ที่กล่าวถึงบทบาทของ การเรียนรู้ผ่านการสังเกตและการสนับสนุนจากครอบครัวซึ่งช่วยพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของวัยรุ่น และทฤษฎี Self-Efficacy ของ Zimmerman (2000) ที่ให้ความสำคัญกับความมั่นใจในตนเองและทักษะการควบคุมตนเองเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ การรับรู้คุณค่าการเลี้ยงดูส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้ และการจัดการเวลา ซึ่งให้เห็นว่าความมั่นใจในตนเองซึ่งเกิดจากพื้นฐานการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ ช่วยส่งเสริมการวางแผน การเรียนรู้และการควบคุมตนเอง การวิจัยนี้จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ส่วน ได้แก่ (1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล (2) แบบสอบถามการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี (3) แบบสอบถามความตั้งใจที่จะเรียนรู้ (4) แบบสอบถามการปรับตัว และ (5) แบบสอบถามการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแต่ละฉบับได้รับการพัฒนาโดยอ้างอิงจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content

Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน รวมทั้งการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ก่อนนำไปใช้จริง โดยกำหนดระดับการตอบแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ “1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด” ถึง “5 = เห็นด้วยมากที่สุด”

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้เก็บข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การกักเงินเพื่อการศึกษา และจำนวนเงินที่ใช้จ่ายต่อเดือน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเรียนรู้และการปรับตัวของวัยรุ่นตอนปลายได้อย่างครอบคลุม

2. แบบสอบถามการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี ประกอบด้วย 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนทางอารมณ์ (4 ข้อ) การเปิดโอกาสและการสนับสนุน (3 ข้อ) และการทำกิจกรรมร่วมกันและการสอนจากความผิดพลาด (3 ข้อ) แบบสอบถามฉบับนี้ได้รับการพัฒนาจากการประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการสอนแบบ Scaffolding ของ Vygotsky (1978) และบทบาทของครอบครัวในการส่งเสริมเด็กตามแนวคิดของสุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550) แบบสอบถามนี้ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่า I-CVI เท่ากับ 0.85 และ S-CVI เท่ากับ 0.92 และมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.87 แสดงถึงความสม่ำเสมอในการวัดของเครื่องมือ

3. แบบสอบถามความตั้งใจที่จะเรียนรู้ของวัยรุ่นตอนปลาย ประกอบด้วย 10 ข้อ ครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ การเข้าเรียนและการมีส่วนร่วมในห้องเรียน (4 ข้อ) การติดตามและบันทึกเนื้อหาการเรียน (3 ข้อ) และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ (3 ข้อ) ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และการเรียนรู้เชิงรุก (Bonwell & Eison, 1991; Fredricks et al., 2004; Knowles,

1975; Kirkwood & Price, 2014) แบบสอบถามนี้มีค่า I-CVI เท่ากับ 0.88 และ S-CVI เท่ากับ 0.93 มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.89 ซึ่งแสดงถึงความเชื่อมั่นที่สูงของเครื่องมือ

4. แบบสอบถามการปรับตัวของวัยรุ่นตอนปลาย ประกอบด้วย 34 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การปรับตัวในการเรียนรู้ (8 ข้อ) การปรับตัวทางอารมณ์ (7 ข้อ) การปรับตัวด้านสังคม (10 ข้อ) การจัดการชีวิตประจำวัน (5 ข้อ) และการปรับตัวเพื่อการพัฒนาตนเอง (4 ข้อ) แบบสอบถามนี้พัฒนาบนพื้นฐานของทฤษฎีการปรับตัวของ Roy (2009) ผสมผสานกับแนวคิดจาก Bandura (1977) และ Seligman (2011) เพื่อให้ครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นตอนปลายที่ใช้ชีวิตเป็นนักศึกษา แบบสอบถามนี้มีค่า I-CVI เท่ากับ 0.86 และ S-CVI เท่ากับ 0.91 มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.88 ซึ่งแสดงถึงความคงทนและความแม่นยำในการวัด

5. แบบสอบถามการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของวัยรุ่นตอนปลาย ประกอบด้วย 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การวางแผนและการจัดการเวลา (3 ข้อ) การจัดสภาพแวดล้อมและสถานที่เรียนรู้ (3 ข้อ) และการเข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมนอกห้องเรียน (4 ข้อ) แบบสอบถามนี้ได้รับการพัฒนาโดยอ้างอิงแนวคิดการควบคุมตนเอง การมีส่วนร่วม และการเรียนรู้เชิงรุก จากงานวิจัยของ Zimmerman (2000), Fredricks et al. (2004) และ Casey & Wilson (2015) แบบสอบถามนี้มี

ค่า I-CVI เท่ากับ 0.84 และ S-CVI เท่ากับ 0.90 มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.86 ซึ่งแสดงถึงความเชื่อมั่นในการวัดที่ดี

เกณฑ์การแปลผลค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (Best & Kaln, 2014) ดังนี้ 5.00-4.45 หมายถึง ผลคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด 4.44-3.45 หมายถึง ผลคะแนนอยู่ในระดับมาก 3.44 - 2.25 หมายถึง ผลคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง .244-1.45 หมายถึง ผลคะแนนอยู่ในระดับน้อย และ 1.44-1.00 หมายถึง ผลคะแนนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยเป็นอาจารย์พยาบาลสาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 2 ท่าน พยาบาลวิชาชีพชำนาญการที่เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1 ท่าน เพื่อประเมินความตรงของภาษา สำนวนและความถูกต้องในการใช้ภาษา จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่คล้ายคลึงกับตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย ค่าคุณภาพของเครื่องมือวิจัยผ่านเกณฑ์ยอมรับทุกข้อ คือ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยต้องผ่านเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา $I-CVI \geq 0.78$ และ $S-CVI \geq 0.90$ และ Cronbach's Alpha ≥ 0.70 (Polit & Beck, 2006), ค่า HCI ≥ 0.85 (Henseler, Ringle, & Sarstedt, 2015) รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถาม	จำนวน (ข้อ)	ค่าความตรงเชิง เนื้อหา		ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha)
		I-CVI	S-CVI	
1. การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี	10	0.85	0.92	0.87
2. การตั้งใจที่จะเรียนรู้	10	0.88	0.93	0.89
3. การปรับตัว	34	0.86	0.91	0.88
4. การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	10	0.84	0.90	0.86

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงอิทธิพลของการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีของเด็กวัยรุ่นต่อการตั้งใจที่จะเรียนรู้ของเด็กวัยรุ่น กับ การปรับตัวของเด็กวัยรุ่นตอนปลายและการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ประชากร เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2/2567 รวมจำนวน 68 คน ทั้งนี้เป็นผู้ที่อายุน้อยกว่า 21 ปี 63 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 55 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ซึ่งระบุว่ากรณีประชากรประมาณ 60-65 คน ควรมีกกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 52 คน การเลือกใช้ตารางนี้มีความเหมาะสม เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถประเมินอัตราการเกิดลักษณะที่สนใจศึกษาจากวรรณกรรมได้ชัดเจน จึงใช้วิธีการเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกจากกลุ่มเป้าหมายที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มีคุณลักษณะตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัย ทั้งในด้านอายุ ระดับชั้นปี และสาขาวิชาชีพ ซึ่งช่วยให้ผลการวิจัยมีความแม่นยำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการออกแบบกิจกรรมสนับสนุนพฤติกรรมการเรียนรู้และการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลในอนาคตได้อย่างตรงจุด

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาการทำวิจัยในมนุษย์ เลขที่ NS03/2568 ลงวันที่ 6 มกราคม 2568 ตัวอย่างได้รับการอธิบายวัตถุประสงค์ ผู้สมัครใจเข้าร่วมโครงการเซ็นยินยอมทุกราย ผลการวิจัยประมวลเสนอในภาพรวม เก็บไฟล์ข้อมูล/เอกสารบันทึกที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เป็นพื้นที่รักษาความลับ และนำเสนอ

ผลการวิจัยในภาพรวมไม่เชื่อมโยงระบุข้อความที่สับสนถึงผู้ให้ข้อมูลได้ และจะทำลายเอกสาร หลักฐานทุกชิ้นด้วยวิธีที่เหมาะสมเมื่อรายงานการวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่เสร็จ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนจำเป็นต้องเซ็นยินยอมมีส่วนร่วมในการทำวิจัยและตระหนักในวัตถุประสงค์การวิจัยร่วมกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยเข้าหากกลุ่มตัวอย่างด้วยการจับสลากตามเลขที่ของนักศึกษา ด้วยการจับออก 8 คน ที่เหลือเก็บข้อมูลทั้งหมดรวม 55 คน เก็บข้อมูลในช่วงวันที่ 8-9 มกราคม 2568 ผ่านแบบสอบถามออนไลน์แพลตฟอร์ม <https://docs.google.com/form> ข้อมูลผ่านการบรรณาธิกรทุกฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเสนอเป็นความถี่และร้อยละ ตัวแปรที่ใช้ศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์อิทธิพลด้วยสถิติ Multivariate Multiple regression ผลการทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลด้วย Shapiro - Wilk Test และ Q - Q Plot พบว่าข้อมูลมีการกระจายตัวเป็นปกติอย่างมีนัยสำคัญ ($p \text{ value} > 0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการกระจายตัวแบบปกติใช้สถิติ Multiple Regression ได้ และการไม่มีคอเลลิเนียริตี้ ($VIF < 10$) และความแปรปรวนคงที่ (Homoscedasticity) พบว่าข้อมูลทั้งหมดผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ได้อย่างสมบูรณ์

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 50 คน ร้อยละ 90.91 อายุเฉลี่ย 19.62 ปี ($S.D. = 1.32$) ภูมิลำเนาเงินรัฐบาลเพื่อการศึกษา 46 คน ร้อยละ 83.64 ค่าครองชีพที่ต้องจ่ายเฉลี่ย 9,059 บาท/เดือน ($S.D. = 6942$, $Max. = 40,000$, $Min = 3,500$)

ตารางที่ 2 ระดับคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี การตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัวและการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของเด็กวัยรุ่นตอนปลาย (n = 55 คน)

ตัวแปร	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี	3.63	.62	ระดับมาก
2. การตั้งใจที่จะเรียนรู้	4.45	.54	ระดับมาก
3. การปรับตัว	4.32	.58	ระดับมาก
4. การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.23	.55	ระดับมาก

จากตารางที่ 2 แสดงการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.63 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.62 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว เด็กวัยรุ่นตอนปลายมีการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีในระดับปานกลางถึงดี โดยมีค่าความแปรปรวนไม่สูงมากนัก ซึ่งหมายความว่าคะแนนการเห็นคุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่กระจายใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย การตั้งใจที่จะเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.54 แสดงว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายมีการตั้งใจที่จะเรียนรู้ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกับระดับดีมาก และค่าความแปรปรวนค่อนข้างต่ำ ซึ่งหมายความว่าคะแนนการตั้งใจที่จะเรียนรู้ของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่กระจายใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย การ

ปรับตัวมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.58 แสดงว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายมีการปรับตัวในระดับสูง โดยมีค่าความแปรปรวนปานกลาง ซึ่งหมายความว่าคะแนนการปรับตัวของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่กระจายใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.55 แสดงว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายมีการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูง โดยมีค่าความแปรปรวนค่อนข้างต่ำ ซึ่งหมายความว่าคะแนนการจัดการเวลาของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่กระจายใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 3 ตารางเมตริกส์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี การตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัวและการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของเด็กวัยรุ่นตอนปลาย (n = 55 คน)

ตัวแปร	1	2	3	4
1. การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี	1.00			
2. การตั้งใจที่จะเรียนรู้	0.85	1.00		
3. การปรับตัว	0.78	0.89	1.00	
4. การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	0.72	0.81	0.83	1.00

จากตาราง 3 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ มีค่าเป็นบวกและมีความสำคัญทางสถิติทั้งหมด ซึ่งบ่งชี้ว่าตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน โดยการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีกับการตั้งใจที่จะเรียนรู้มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ

0.85 ซึ่งอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับ การตั้งใจที่จะเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.89 ซึ่งอยู่ในระดับสูงที่สุด วัยรุ่นตอนปลายคนที่มีความตั้งใจในการเรียนรู้มักจะสามารถในการปรับตัวที่ดี ส่วนค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเวลาและกิจกรรมนอก

ห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพกับตัวแปรอื่น ๆ ก็มีค่าสูงด้วย เช่น 0.72 กับ การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี และ 0.81 กับ การตั้งใจที่จะเรียนรู้ และ 0.83 กับ การปรับตัว ซึ่งบ่งชี้ว่าความสามารถในการจัดการเวลา

และกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงช่วยสนับสนุนการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการี การตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัวของเด็กวัยรุ่นตอนปลายเช่นกัน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multivariate Multiple Regression) ระหว่างการรับรู้คุณค่าการเลี้ยงดูของบุพการีกับความตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว และการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนของวัยรุ่นตอนปลาย ($n = 55$ คน)

ตัวแปรตาม	β	Intercept	R^2	p-value
Y1: ตั้งใจเรียนรู้	0.717	0.673	0.431	0
Y2: การปรับตัว	0.744	1.239	0.343	0
Y3: จัดการเวลา	0.391	2.026	0.153	0.003

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multivariate Multiple Regression) แสดงให้เห็นว่า การรับรู้คุณค่าการเลี้ยงดูของบุพการีมีอิทธิพลต่อทั้งความตั้งใจในการเรียนรู้ ($R^2 = .431$, $p < .001$), ความสามารถในการปรับตัว ($R^2 = .343$, $p < .001$), และการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ($R^2 = .153$, $p = .003$) ของวัยรุ่นตอนปลาย โดยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) ทุกค่าแสดงความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

ตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 90.91 โดยมีอายุเฉลี่ย 19.62 ปี ($S.D. = 1.32$) ในกลุ่มตัวอย่างนี้มีนักศึกษาจำนวน 46 คน (ร้อยละ 83.64) ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) สำหรับค่าครองชีพของนักศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 9,059 บาทต่อเดือน ($S.D. = 6,942$, สูงสุด = 40,000, ต่ำสุด = 3,500) บริบทของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ พบว่าสถานะทางการเงินและความจำเป็นในการใช้จ่ายของนักศึกษา

มีความหลากหลาย เช่น บางคนจำเป็นต้องจ่ายเงินเพิ่มสำหรับการเรียนเสริมด้านภาษาอังกฤษ หรือค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา นอกจากนี้มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 พักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัย ซึ่งส่งผลต่อการจัดการค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของนักศึกษา

1. ผลการวิจัยที่กล่าวถึงมีการแสดงค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาของเด็กวัยรุ่นตอนปลาย เช่น การอบรมเลี้ยงดู การตั้งใจที่จะเรียนรู้ การปรับตัว และการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียน โดยที่ค่าสูงของแต่ละปัจจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้ ระดับคุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.63) ค่าเฉลี่ยที่ 3.63 แสดงให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีมีผลกระทบต่อการพัฒนาของเด็กวัยรุ่นตอนปลายในทางบวก ซึ่งผลกระทบนี้อาจจะเป็นการส่งเสริมการเข้าใจและมีความรับผิดชอบในตัวเองในทางที่ดี โดยบุพการีมีส่วนช่วยในการสร้างพื้นฐานที่ดีในชีวิตเด็กวัยรุ่น การศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zimmerman (2000) ที่กล่าวว่า Self-efficacy: An essential motive to learn โดยมีข้อความสำคัญในงานวิจัยที่กล่าวว่า การสนับสนุนและการส่งเสริมจาก

ผู้ปกครองหรือบุพการีสามารถเพิ่มความมั่นใจในตนเอง (Self-efficacy) ของวัยรุ่น และมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของพวกเขาได้อย่างมาก นอกจากนี้บุพการียังมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางอารมณ์และเสริมสร้างทักษะการเผชิญปัญหาที่ช่วยให้เด็กวัยรุ่นสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น การตั้งใจที่จะเรียนรู้ระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.45) อธิบายว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้สูง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและการเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต การที่มีความตั้งใจในการเรียนรู้สูงสามารถช่วยให้เด็กวัยรุ่นสามารถปรับตัวและจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น การศึกษาในประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cheung et al. (2016) ซึ่งกล่าวถึงบทบาทของ การตั้งใจเรียนรู้ (Self-esteem) ในการปรับตัวและการเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาล โดยอ้างว่า การมีความมั่นใจในตัวเองและการตั้งใจที่จะเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการเผชิญปัญหาของนักศึกษา และการจัดการกับความท้าทายในชีวิตได้ดีขึ้น

การปรับตัวของเด็กวัยรุ่นตอนปลายอยู่ในระดับสูง (ระดับค่าเฉลี่ย 4.32) แสดงให้เห็นว่าเด็กในช่วงวัยนี้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในชีวิตได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ การปรับตัวที่ดีช่วยให้สามารถเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ บริบทของนักศึกษาพยาบาลที่ต้องเผชิญกับแรงกดดันทั้งด้านวิชาการ หลายด้านไปพร้อมกันความสามารถในการรับรู้คุณค่าจากบุพการีไม่เพียงแต่ช่วยให้เกิดความตั้งใจเรียน แต่ยังเป็นพลังภายในที่ส่งเสริมการปรับตัวทางอารมณ์และสังคม ตลอดจนการบริหารเวลา ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในผู้เรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ การจัดการเวลาแม้มีค่า R^2 น้อยที่สุดใน 3 ตัวแปร แต่ยังมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการเลี้ยงดูที่ดีมีผลในทางอ้อมที่อาจขยายผลผ่านความตั้งใจและการปรับตัวก่อนจะส่งผลต่อพฤติกรรมจัดการเวลาในที่สุด

ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับทฤษฎีของ Bandura (1977) ที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมเกิดจาก

การสังเกตแบบอย่างจากบุคคลใกล้ชิด การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีส่งผลต่อการปรับตัวของวัยรุ่น ที่กล่าวถึงบทบาทของการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและการสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งช่วยพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของวัยรุ่น และทฤษฎี Self-Efficacy ของ Zimmerman (2000) ที่ให้ความสำคัญกับความมั่นใจในตนเองและทักษะการควบคุมตนเองเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ การรับรู้คุณค่าการเลี้ยงดูส่งผลต่อความตั้งใจในการเรียนรู้ และการจัดการเวลา ซึ่งให้เห็นว่าความมั่นใจในตนเองซึ่งเกิดจากพื้นฐานการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ ช่วยส่งเสริมการวางแผน การเรียนรู้ และการควบคุมตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Cheung et al. (2016) และ McDermott-Levy (2011) ที่พบว่า การสนับสนุนทางอารมณ์และสัมพันธภาพในครอบครัว ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการกับชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมั่นคง ผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura ที่ชี้ให้เห็นว่า ประสบการณ์ทางสังคมและแบบอย่างจากครอบครัว (โดยเฉพาะบุพการี) มีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมปรับตัวของวัยรุ่นตอนปลาย ดังนั้นผลการวิจัยสนับสนุนทฤษฎีของ Zimmerman ที่เสนอว่า ความมั่นใจในตนเอง (Self-efficacy) และการควบคุมตนเอง (Self-regulation) เป็นผลจากประสบการณ์ทางสังคมที่ดี โดยเฉพาะจากครอบครัว ซึ่งส่งเสริมให้เยาวชนสามารถจัดการชีวิตและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.23) ซึ่งสะท้อนว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถบริหารเวลาได้อย่างเหมาะสม ทั้งในการเรียน การพักผ่อน และการทำกิจกรรมเสริมทักษะอื่น ๆ การจัดการเวลาที่มีประสิทธิภาพถือเป็นทักษะสำคัญในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลที่มีภาระงานมาก ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ดังนั้นการสามารถแบ่งเวลาอย่างสมดุลจะช่วยลดความเครียดและเพิ่มความพร้อมในการเผชิญกับภาระหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ

ผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับงานของ Zimmerman (2000) ซึ่งระบุว่า การจัดการเวลาและการควบคุมตนเอง เป็นองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-regulated learning) โดยเฉพาะในนักศึกษาระดับอุดมศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและการมีวินัยในการใช้เวลา จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังตรงกับแนวคิด การเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ของ Fredricks et al. (2004) ที่เน้นว่าผู้เรียนซึ่งสามารถจัดการกิจกรรมของตนเองได้ดี มักมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น และประสบความสำเร็จทางวิชาการ สูงกว่า อย่างไรก็ตาม แม้ผลการวิจัยแสดงระดับค่าเฉลี่ยที่สูง แต่การวิเคราะห์ถดถอยพบว่าอิทธิพลของการรับรู้คุณค่าการเลี้ยงดูต่อการจัดการเวลา ($R^2 = .153$) มีค่าต่ำกว่าเมื่อเทียบกับความตั้งใจในการเรียนรู้ ($R^2 = .431$) และการปรับตัว ($R^2 = .343$) สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเวลานั้นอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น บุคลิกภาพ การฝึกฝนส่วนตัว หรือการได้รับคำแนะนำจากครูและเพื่อน ดังนั้น ผู้ปกครองและสถาบันการศึกษา ควรส่งเสริมทั้งทักษะการรับรู้คุณค่าตนเองและความสามารถในการวางแผนเวลา เพื่อเตรียมความพร้อมให้เยาวชนสามารถจัดการชีวิตตนเองได้ดีเมื่อเผชิญกับบริบทจริงในสังคม

2. การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูของบุพการีมีอิทธิพลต่อการตั้งใจที่จะเรียนรู้ของเด็กวัยรุ่นตอนปลาย ร้อยละ 43.1, ต่อการปรับตัว ร้อยละ 34.3 และต่อการจัดการเวลาและกิจกรรมนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 15.3 ($R^2 = .431, .343$ และ $.153$ ตามลำดับ, $p < .01$) ซึ่งสะท้อนว่า การรับรู้คุณค่าจากการอบรมเลี้ยงดูมีผลสำคัญต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้และการใช้ชีวิต

การรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูจากบุพการีมีอิทธิพลในหลายด้าน เนื่องจากพฤติกรรมและทัศนคติของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มักได้รับอิทธิพลจากครอบครัว โดยเฉพาะการอบรมสั่งสอนให้เห็นถึงความสำคัญของ

การเรียนรู้ การแบ่งเวลา และการมีวินัยในการใช้ชีวิตประจำวัน สิ่งเหล่านี้ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกทั้งด้านการเรียนรู้ การปรับตัวในสถานศึกษา และการพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาพยาบาลกลุ่มนี้ ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายและอยู่ในระบบที่ส่งเสริมการฝึกฝนอย่างมืออาชีพตั้งแต่ปีหนึ่งเทอมแรก ยังได้รับการปลูกฝังจากครอบครัวที่ให้ความสำคัญกับการศึกษา และชีวิตที่มีคุณค่า ยังมีแนวโน้มจะพัฒนาไปเป็นผู้เรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมาย มีความตั้งใจ และปรับตัวได้ดีภายใต้สถานการณ์ความท้าทาย

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ผ่านการสังเกตและแบบอย่างจากบุคคลใกล้ชิด เช่น บุพการี มีผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของเด็กอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสัมพันธ์กับ ทฤษฎีการปรับตัวของ Roy (2009) ซึ่งอธิบายว่าการปรับตัวเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยทั้งประสบการณ์และการสนับสนุนจากบริบทแวดล้อม โดยเฉพาะครอบครัว

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยนี้ยืนยันว่าบุพการีมีบทบาทสำคัญในการสร้างรากฐานให้กับเด็กวัยรุ่น ไม่เพียงแต่ด้านการเรียนรู้ แต่รวมถึงทักษะการใช้ชีวิต การควบคุมตนเอง และความสามารถในการจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อจำกัดหนึ่งของงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างจำกัดเฉพาะนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จากมหาวิทยาลัยเพียงแห่งเดียว ซึ่งอาจไม่สะท้อนความหลากหลายของประสบการณ์ชีวิตและบริบททางสังคมของนักศึกษาพยาบาลในภาพรวม ดังนั้น จึงควรขยายกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยอนาคตให้ครอบคลุมหลากหลายสถาบัน และพิจารณากลุ่มนักศึกษาต่างชั้นปี เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่สามารถสรุปในระดับกว้างมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยชี้ว่าการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูจากบุพการีส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงบวกของวัยรุ่น โดยเฉพาะการตั้งใจเรียนรู้ การปรับตัว และการจัดการเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุพการีกับบุตรหลานผ่านกิจกรรมสร้างเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลวิจัยนี้สามารถประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาพยาบาล โดยเฉพาะในบริบทของการวางแผนกิจกรรมส่งเสริมทักษะชีวิตในระดับมหาวิทยาลัย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคต

2.1 เนื่องจากการศึกษานี้ดำเนินการกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จากมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพียงแห่งเดียว จึงควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของการรับรู้คุณค่าการอบรมเลี้ยงดูในกลุ่มที่มีภูมิหลังและประสบการณ์ชีวิตที่หลากหลาย

2.2 ควรดำเนินการวิจัยแบบติดตามผลในระยะยาว (Longitudinal Study) เพื่อศึกษาผลกระทบของการรับรู้คุณค่าการเลี้ยงดูจากบุพการีต่อการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละปีการศึกษา การศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อการจัดการเวลา เช่น บุคลิกภาพ หรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษา และในช่วงเปลี่ยนผ่านของชีวิตการเรียน เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- เกศรา เสนงาม, นงนภัส วิสุทธิ, และศศิพินท์ ศุภมนตรี. (2556). ผลการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นต่อนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3. *ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต*.
- ปิยพงศ์ สอนลบ, สุวรรณ ศรีอยสงค์, สุภาณี คลังฤทธิ์ สมพรเทียนขาว, นันทวรรณ อีรพงศ์, และฉันทนา โสวัตร. (2567). อิทธิพลของการเผชิญปัญหาและความเข้มแข็งทางใจต่อความเครียดของนักศึกษาพยาบาลที่ฝึกวิชาปฏิบัติการพยาบาลขั้นพื้นฐาน. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 32(1), 38-48.
- วณัญญา แก้วแก้วปาน. (2560). สัมพันธภาพครอบครัวกับปัญหาการกระทำผิดในวัยรุ่น. *Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย, สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 10(1), 361-371.
- สุรางค์ ไควตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ ศรีอยสงค์, สุภาณี คลังฤทธิ์, ปิยพงศ์ สอนลบ, จินดาวรรณ เจริญศรี, นันทวรรณ อีรพงศ์ และขวัญสุรีย์ อภิจันทร์เมธากุล (2567). ผลการใช้กิจกรรมจิตตปัญญาศึกษาเพื่อลดความเครียดและส่งเสริมการเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิชาปฏิบัติหลักการและเทคนิคการพยาบาล. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 32(2), 52-65.
- Aaltonen, S. (2013). 'Trying to push things through': Forms and bounds of agency in transitions of school-age young people. *Journal of Youth Studies*, 16(3), 375-390
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Prentice Hall.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (2014). *Research in education* (10th ed). Pearson Education.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). *Active learning: Creating excitement in the classroom*. ASHE-ERIC Higher Education Reports.
- Casey, A. M., & Wilson, J. L. (2015). *Nursing education in the United States: Challenges and opportunities*. Springer Publishing Company.

- Cheung, R., Au, A., & Ngai, F. (2016). Self-esteem and adaptation in nursing students: A longitudinal study. *Journal of Nursing Education*, 55(10), 583–588.
- Degrande, T., Verschaffel, L., & Van Dooren, W. (2018). Beyond additive and multiplicative reasoning abilities: How preference enters the picture. *European Journal of Psychology of Education*, 33(4), 559–576.
- Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C., & Paris, A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, state of the evidence. *Review of Educational Research*, 74(1), 59–109.
- Henseler, J., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2015). A new criterion for assessing discriminant validity in variance-based structural equation modeling. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 43(1), 115–135.
- Kirkwood, A., & Price, L. (2014). *Technology-enhanced learning: The next generation*. Routledge.
- Knowles, M. S. (1975). *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. Association for Supervision and Curriculum Development.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- McDermott-Levy, R. (2011). *Caring science, mindful practice: Nursing the self, nursing the world*. Jones & Bartlett Learning.
- Polit, D. F., & Beck, C. T. (2006). *Nursing research: Principles and methods* (7th ed.). Lippincott Williams & Wilkins.
- Roy, C. (2009). *The Roy adaptation model: Nursing theory in practice*. Springer Publishing Company.
- Seligman, M. E. P. (2011). *Flourish: A visionary new understanding of happiness and well-being*. Simon & Schuster.
- Van Iersel, M., Hermens, R. P., & Hulscher, M. E. J. L. (2016). Competency-based education in undergraduate medical education: A systematic review from the Netherlands. *Perspectives on Medical Education*, 5(4), 218–227.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.
- Zimmerman, B. J. (2000). Self-efficacy: An essential motive to learn. *Contemporary Educational Psychology*, 25(1), 82–90.